ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Severové a soudců Mgr. Šárky Bokůvkové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobkyně: **Valentina Š.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. Filipem Jirouskem
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

proti
žalovaným: 1. **Orth - Traum spol. s r. o.**, IČO 05403812
sídlem Horní 1068, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm
zastoupená advokátem Mgr. Radomilem Kužuským, MBA
sídlem Sokolovská 68/105, 186 00 Praha

2. **MUDr. David S.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Radomilem Kožuským, MBA
sídlem Sokolovská 68/105, 186 00 Praha

o odškodnění újmy na zdraví a zásahu do osobnostních práv

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 16. 11. 2021, č. j. 13 C 153/2021-44

takto:

I. Rozsudek okresního soudu, pokud jím byla

- v odstavci I. výroku zamítnuta žaloba, aby žalovaná 1. zaplatila žalobkyni částku 1.750.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

- v odstavci II. výroku zamítnuta žaloba, aby žalovaná 1. zaplatila žalobkyni částku 500.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení,

- a dále v odstavci III. výroku o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 1. se **zrušuje** a v tomto rozsahu se věc **vrací** okresnímu soudu k dalšímu řízení.

II. Rozsudek okresního soudu, kterým byla v odstavci I. výroku zamítnuta žaloba, aby žalovaný 2. zaplatil žalobkyni částku 1.750.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení a v odstavci III. výroku, kterým byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit žalovanému 2. na nákladech řízení 9.547 Kč, se **potvrzuje**.

III. Žalobkyně **je povinna zaplatit** žalovanému 2. na nákladech odvolacího řízení 6.975 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného 2.

Odůvodnění:

1. Okresní soud výše uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně vůči oběma žalovaným na zaplacení částky 1.750.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení (výrok I.), zamítl žalobu na zaplacení částky 500.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení (výrok II.) a uložil žalobkyni nahradit žalovaným náklady řízení 20.182,80 Kč (výrok III). Okresní soud vyšel ze zjištění, že v období od 1. 9. 2017 do 13. 3. 2018 se žalobkyně léčila u žalovaného 1) s diagnózou zánět šlachy a pouzdra natahovače malíkové části zápěstí a bolestivého syndromu zápěstního kloubu vpravo. Kvůli uvedeným potížím se žalobkyně u žalovaného 1) podrobila dvěma operacím, a to dne 20. 10. 2017 a poté dne 10. 1. 2018. Žalobkyně byla písemně seznámena s průběhem zákroku i s možnými komplikacemi, jako například možnost vzniku infekce a s tímto vyslovila souhlas, což stvrdila svým podpisem. Poté, co dne 13. 3. 2018 při kontrole u žalovaného bylo konstatováno zhoršení stavu, vyhledala žalobkyně pomoc u revmatologické ambulance ve Frýdku -Místku a také u neurologické ambulance ve Frýdku-Místku a v období od 15. 6. 2018 do 18. 6. 2019 byla léčena ve Fakultní nemocnici v Ostravě, kde nakonec přistoupili k amputaci malíku. Dle posudku Odborné komise pro ortopedii Vědecké rady České lékařské komory žalovaný 2) neporušil žádnou povinnost uloženou mu zákony, jinými předpisy a řády komory, ke komplikacím došlo v důsledku zánětlivé reakce, která způsobila srůsty šlach a šlachy a šlachové pochvy, a tím k omezení pohyblivosti v kloubu. Jednoznačnou příčinu tohoto stavu však rada považovala za nejasnou. Podle znaleckého posudku MUDr. Kameníčka diagnostika a léčebný postup do provedení operačního zákroku na pravé ruce žalobkyně žalovaným 2) byl správný a v souladu s postupy současné medicíny. Zdravotní stav žalobkyně zjištěný při prvotním vyšetření žalovaným 2) dne 1. 9. 2017 a v průběhu jejího následného léčení, byl provázen rozvojem a přetrváváním zánětlivého procesu v oblasti malíkové části pravého zápěstí a pravé ruky nehnisavého charakteru, který měl za následek vznik komplikací a z nich rezultující nepříznivý stav malíku pravé ruky, což vyústilo v amputaci malíku. Po právní stránce okresní soud dospěl k závěru, že žalobkyně byla ve vztahu k žalované 1), se kterou uzavřela smlouvu o poskytování zdravotní péče, a žalovaný 2) vykonával veškeré lékařské úkony jejím jménem. Odpovědnost za případnou škodu na zdraví nese pouze žalovaná 1), která pacientovi poskytuje zdravotní služby a nikoliv ošetřující lékař. Proto žalobu vůči žalovanému 2) zamítl v důsledku nedostatku pasivní legitimace. Vůči žalované 1) pak okresní soud uzavřel, že informovaný souhlas žalobkyně s operacemi naplňoval náležitosti ustanovení § 31 zákona č. 372/2011 Sb. a byla tedy řádně upozorněna na nejčastější možné důsledky infekce a není tudíž

chybou výslovné nezmínění skutečnosti, že může někdy dojít v důsledku zánětlivé infekce i ke srůstům. Žalovaná 1) pak operaci žalobkyně, byť nastala pro její osobní život a zdraví nepříjemná komplikace, provedla lege artis, tedy v souladu s obvyklými a obecně uznávanými postupy a metodami daného oboru a v souladu s lékařským uměním ve smyslu § 4 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb. Jelikož žalovaná 1) neporušila žádnou povinnost, není dána její odpovědnost za tvrzenou újmu a žaloba je nedůvodná.

2. Proti rozsudku podala žalobkyně odvolání, které odůvodnila tím, že žalovaní neměli vůbec operace 20. 10. 2017 a 10. 1. 2018 provádět, neboť existovala jiná neinvazivní metoda léčby, která snižovala riziko vzniku újmy (např. rázová vlna), tedy postupovali vitium či non lege artis. Dále žalobkyně namítala, že znalecký posudek MUDr. Kameníčka se nevyjadřuje k poškození šlachového poutka, které bylo zjištěno MUDr. M. až dne 18. 6. 2019, tedy po zpracování posudku, a které rovněž mohlo vést k rozvoji omezení pohybu a vývoji rigidní flekční kontraktury. K posudku MUDr. Kameníčka se nemohla žalobkyně nijak vyjádřit a dále obsahuje nepravdu o tom, že umývala po operaci nádobí a nedodržela léčebný režim. Okresní soud se rovněž nezabýval výší požadovaných nároků, k čemuž byl navržen znalecký posudek. Rovněž okresní soud nesprávně posoudil pasivní legitimaci žalovaného 2), kdy jde o souběh odpovědnosti žalované 1) za porušení smlouvy a odpovědnosti žalovaného 2) za porušení zákona, která je dle občanského zákoníku možná.

3. Žalovaní navrhovali potvrzení rozsudku jako věcně správného, kdy ani lékařská komora ani znalec nezjistili jakékoli pochybení při poskytování zdravotní péče žalobkyni. Žalobkyně nemá možnost vybírat si škůdce, ale z jakého titulu újmu uplatní. Žalovaný 2) vykonával veškeré lékařské úkony jménem žalované 1) a není tedy odpovědný. Znalecký posudek pro účely trestního řízení a rozhodnutí České lékařské komory potvrdily, že žalovaní nijak nepochybili. Žalobkyně souhlasila s operacemi a byla řádně poučena informovaným souhlasem. Pokud jde o tvrzené poškození šlachového poutka, pak k němu nedošlo, navíc by mělo vliv na hybnost zápěstí nikoli prstů.

4. Z podnětu včasného odvolání žalobkyně přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, podle ustanovení § 206 odst. 1 a § 212 věty prvé o. s. ř. v celém rozsahu se závěrem, že odvolání je částečně důvodné.

5. Podle § 1935 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále i jen o. z.) plní-li dlužník pomocí jiné osoby, odpovídá tak, jako by plnil sám.

6. Podle § 167 o. z. právnickou osobu zavazuje protiprávní čin, kterého se při plnění svých úkolů dopustil člen voleného orgánu, zaměstnanec nebo jiný její zástupce vůči třetí osobě.

7. Podle § 2914 o. z. kdo při své činnosti použije zmocněnce, zaměstnance nebo jiného pomocníka, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám. Zavázal-li se však někdo při plnění jiné osoby provést určitou činnost samostatně, nepovažuje se za pomocníka; pokud ho však tato jiná osoba nepečlivě vybrala nebo na něho nedostatečně dohlížela, ručí za splnění jeho povinnosti k náhradě škody.

8. Pokud jde o souběh povinnosti k náhradě újmy z porušení smlouvy dle § 2913 o. z. a povinnosti k náhradě újmy z porušení zákonné povinnosti dle § 2910 o. z. ve vztazích mezi principálem, pomocníkem a poškozeným, jde o otázku dosud Nejvyšším soudem České republiky do důsledku neřešenou. V rozsudku ze dne 26. 10. 2021, sp. zn. 25 Cdo 1029/2021, Nejvyšší soud uzavřel, že u odpovědnosti pomocníka dle § 2914 o. z. je nutno vždy zkoumat postavení pomocníka typově (např. zaměstnanec, statutární orgán, úřední osoba, starosta, člen spolku, představitel SVJ a celá řada různých zmocněnců), s přihlédnutím ke zvláštním právním předpisům a právnímu řádu jako celku. Dále uzavřel, že zaměstnanec, jakožto pomocník, neodpovídá za způsobenou újmu, neboť ochrana zaměstnance daná pracovněprávními předpisy převáží nad ochranou poškozeného a vylučuje tedy přímou odpovědnost zaměstnance.

9. Okresní soud se skutečností, zda žalovaný 2) působil jako zaměstnanec, nezabýval. Nicméně tato skutečnost nemá vliv na rozhodnutí odvolacího soudu, neboť pokud by žalovaný 2) vystupoval

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

jako zaměstnanec, dopadaly by na něj závěry rozsudku Nejvyššího soudu uvedeného výše a zamítavý výrok by byl správný. Pokud jako zaměstnanec nevystupoval, je nutno věc dále posoudit.

10. Odvolací soud přihlédl k tomu, že základem pro poskytnutí péče žalobkyni byla smlouva o péči o zdraví dle § 2636 o. z., uzavřená s žalovanou 1). Žalovaná 1) tedy plnila svou smluvní povinnost, zahrnující dle § 2643 o. z. i povinnost postupovat s péčí řádného odborníka a i v souladu s pravidly svého oboru. Žalovaná 1) podle § 1935 o. z. plnila svůj závazek prostřednictvím svého společníka a jednatele [žalovaného 2)], a tedy odpovídá za způsobenou újmu, jako by plnila sama. Obdobně je dle § 167 o. z. protiprávní jednání statutárního orgánu přičítáno právnické osobě. Ustanovení § 2914 o. z. pak upravuje odpovědnost principála za činnost pomocníka mimo závazkový vztah, typicky za porušení zákonné povinnosti pomocníka. K otázce odpovědnosti samotného pomocníka však ustanovení mlčí.

11. Dále odvolací soud přihlédl k tomu, že fyzické osoby běžně zřizují právnické osoby s omezeným ručením, aby ochránily svůj majetek. Zákonodárce tímto povzbuzuje podnikatele k provádění činnosti, jež nese sebou rizika, která by fyzická osoba sama nepodstoupila. V případě, že by jednatel či společník společnosti s ručením omezeným odpovídal bez dalšího jakožto pomocník této společnosti za újmu způsobenou při činnosti jménem společnosti, byla by popřena podstata této společnosti a omezené ručení za závazky společnosti by pozbylo smyslu.

12. Dále se odvolací soud zabýval zvláštními předpisy, zákonem č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (dále i jen zkratka z. p. s.), který má aplikační přednost před občanským zákoníkem, neboť zdravotní služby jsou podmnožinou smluv o zdravotní péči dle § 2636 o. z. Tento zákon vymezuje v § 2 odst. 1 z. p. s., kdo je poskytovatelem zdravotních služeb, je jím buď fyzická osoba, nebo právnická osoba. Žalovaná 1) tedy je poskytovatelem zdravotních služeb jako právnická osoba. Tato je povinna dle § 11 odst. 3 z. p. s. poskytovat služby pouze prostřednictvím osob způsobilých k výkonu zdravotnického povolání. Dále je povinna dle § 12 odst. 2 a 3 z. p. s. ustanovit odborného zástupce se způsobilostí k samostatnému výkonu zdravotnického povolání lékaře. Tímto odborným zástupcem byl žalovaný 2). Dále je poskytovatel zdravotních služeb dle § 45 odst. 2 písmeno n) z. p. s. povinen uzavřít pojištění odpovědnosti za újmu, kterou by mohl při poskytování zdravotních služeb způsobit. Dále je nutno uvést, že pacient má dle § 28 odst. 2 a § 4 odst. 5 z. p. s. právo na poskytnutí zdravotních služeb na náležité odborné úrovni, tomu odpovídá povinnost poskytovatele zdravotních služeb tuto odbornou úroveň dodržet. Tato povinnost je však takto nepřímo stanovena pouze ve vztahu k poskytovateli zdravotních služeb, nikoli k odbornému zástupci. Žalovaný 2) tedy žádnou výslovně uloženou zákonnou povinnost nemá. Pokud by zákonodárce skutečně mínil uložit všem lékařům, či jiným zdravotnickým pracovníkům bez ohledu na způsob jak zdravotní služby poskytují (zaměstnanec, společník, OSVČ apod.) zákonnou povinnost dodržovat náležitou odbornou úroveň, učinil by tak výslovně ve vztahu k nim, jakožto fyzickým osobám. Dále by zřejmě uložil všem zdravotnickým pracovníkům a lékařům povinnost uzavřít pojištění odpovědnosti za újmu, kterou by mohli způsobit, jak tomu učinil v § 45 z. p. s. Je tedy zřejmé, že z. p. s. počítá pouze s odpovědností poskytovatele zdravotních služeb za případnou újmu, neboť pouze oprávněný poskytovatel zdravotních služeb je může poskytovat. K tomu, aby je mohl poskytovat, pak musí splnit podmínky pro udělení oprávnění k poskytování služeb a rovněž na něj pak z. p. s. klade další povinnosti.

13. Vzhledem ke zvláštní právní úpravě poskytování zdravotnických služeb (zvláštní právní úprava), princip společnosti s ručením omezeným (další součást právního řádu) a ochraně zaměstnance [viz závěry Nejvyššího soudu v odstavci 8)] dospěl odvolací soud k závěru, že poskytuje-li lékař zdravotní služby jako odborný zástupce právnické osoby dle § 12 z. p. s. (ať již v pozici zaměstnance, jednatele, společníka, či na jiném smluvním základě ve vztahu k společnosti), neodpovídá za újmu způsobenou při poskytování zdravotních služeb vůči třetí osobě (pacientovi), a to ani jako pomocník ve smyslu § 2914 o. z. Zvláštní právní úprava poskytování zdravotních

služeb tedy vylučuje užití obecných ustanovení o. z., a tedy vylučuje případnou přímou odpovědnost lékaře jako pomocníka.

14. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) jako věcně správný potvrdil podle § 219 o. s. ř.

15. Pokud jde o skutečnost, že měl existovat jiný neinvazivní léčebný postup, tvrdí žalobkyně tuto skutečnost již od podání žaloby, a v rámci odvolacího jednání po poučení dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. uvedla i příklad možného jiného postupu (rázovou vlnu) a označila důkaz k prokázání tohoto tvrzení. Žalobkyně tedy od počátku tvrdí, že operace dne 20. 10. 2017 a 10. 1. 2018 neměli žalovaní tedy vůbec provádět a měli užít jinou odpovídající léčbu. K prokázání tohoto tvrzení navrhovala žalobkyně znalecký posudek. Touto otázkou se posudek MUDr. Kameníčka nezabývá a okresní soud k těmto tvrzením žalobkyně neprovedl žádný důkaz. Jelikož jde o otázku odbornou, nutno ji zodpovědět znalecky, zda tedy existovaly i jiné - neinvazivní postupy léčby a zda provedené operace neměly být s ohledem na tyto jiné možnosti léčby vůbec provedeny.

16. Okresní soud rovněž neprovedl žádné dokazování k tvrzení žalobkyně, že žalovaný 2) při některé z operací poškodil zřejmě poutko šlachy, což vedlo ke komplikacím a omezení hybnosti malíku. K tomuto tvrzení o poškození poutka žalobkyně navrhovala výslech MUDr. Miloše M. Touto skutečností se posudek MUDr. Kameníčka rovněž nezabývá, neboť poškození šlachy bylo zjištěno až po vyhotovení posudku.

17. Pokud okresní soud v rámci právního hodnocení zmiňuje i mytí nádobí operovanou rukou v odstavci 14, pak není zřejmé, z jakých důkazů tato skutková zjištění a následné právní zohlednění učinil. Pokud vyšel z posudku MUDr. Kameníčka, pak znalec se má vyjádřit k odborné otázce, nikoli zjišťovat skutkový stav místo soudu. Navíc tvrzení o mytí nádobí se do posudku dostalo z podnětu žalovaného 2) v trestním řízení, kdy mu žalobkyně měla tuto skutečnost na některé z kontrol sdělit. Žalobkyně toto však popírá. Jde tedy o mezi stranami spornou skutečnost (tvrzení proti tvrzení), která dokazováním okresního soudu nebyla vůbec řádně zjišťována. Pokud tuto okolnost okresní soud považuje za podstatnou, musí k ní provést dokazování a po poučení o břemenu tvrzení a břemenu důkazním zjistit, zda tomu tak bylo, či nikoli. Teprve pak může případně vyjít ze závěru znalce, že mytí nádobí bezprostředně po operaci může být příčinou infekce.

18. Konečně posudek MUDr. Kameníčka zpracovaného v trestním řízení neobsahuje doložku znalce o následcích nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 trestního zákoníku, má tedy v civilním řízení dle § 127a o. s. ř. povahu listinného důkazu (srovnej závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 878/2014, ze dne 25. února 2016 *znalecký posudek předložený účastníkem řízení má všechny zákonem požadované náležitosti a obsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, postupuje se při provádění tohoto důkazu stejně, jako by se jednalo o znalecký posudek vyžádaný soudem.*). Jde o vadu posudku odstranitelnou doplněním doložky či opětovným ustanovením znalce pro účely civilního řízení, nicméně v průběhu řízení vada dosud nebyla odstraněna.

19. Okresní soud tedy nedostatečně zjistil skutkový stav k tvrzením žalobkyně obsažených již v žalobě stran tvrzeného postupu non lege artis či vitium artis (1. poškození poutka šlachy a 2. nevhodnost samotných operací), neprovedl k tomu navržený znalecký posudek, který by měl zodpovědět odbornou otázku, zda existovaly jiné neinvazivní metody léčby žalobkyně, a zda tedy operace byly indikovány nesprávně. Dále se okresní soud nezabýval otázkou, zda došlo k poškození poutka oka šlachy žalobkyně, kdo je způsobil a zda poškození šlachy bylo případně příčinou rigidní flekční kontraktury malíčku žalobkyně. Jde o rozsáhlejší účastníky navržené dokazování a k některým skutečnostem nebylo okresním soudem dokazování provedeno vůbec (§ 213 odst. 4 o. s. ř.).

20. Z výše uvedených důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 1) zrušil dle § 219a odst. 2 o. s. ř. a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

21. V důsledku potvrzení výroku I. rozsudku ve vztahu k žalovanému 2) jako správného, potvrdil odvolací soud jako správný i výrok III. ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2). Žalovaný 2) má dle § 142 odst. 1 o. s. ř. jakožto úspěšný účastník právo na náhradu nákladů řízení sestávajících z odměny 7 440 Kč právního zástupce za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepis žaloby, účast u jednání) po 2.480 Kč dle § 9 odst. 4 písmeno a), § 7 bodu 5 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Advokátního tarifu, dále z náhrady hotových výdajů dle § 13 tarifu za tři úkony právní služby (vzhledem k počtu zastupovaných účastníků z ½) tedy částku 450 Kč a dle § 137 odst. 3 o. s. ř. náhradu 1.657 Kč za DPH (21 % ze 7.890). Celkem je tedy žalobkyně povinna nahradit žalovanému 2. částku 9.547 Kč a v tomto rozsahu byl výrok III. potvrzen jako správný. Ve zbytku byl výrok III. zrušen a v novém rozhodnutí okresní soud rozhodne o nákladech mezi žalobkyní a žalovanou 1).

22. O náhradě nákladů odvolacího řízení ve vztahu mezi žalobkyní a žalovaným 2) odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaný 2) byl v odvolacím řízení zcela úspěšný, má tedy právo na náhradu nákladů odvolacího řízení za odměnu 4.960 Kč za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u jednání) po 2.480 Kč dle § 9 odst. 4 písmeno a), § 7 bodu 5 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Advokátního tarifu, dle § 13 náhradu hotových výdajů za dva úkony 600 Kč a to z ½ tedy 300 Kč, cestovné ve výši 609,50 Kč (ujeto 90 km vozem se spotřebou 4,4 l/100 km, náhradě 4,70 Kč za km a ceně nafty 47,10 Kč/l dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. ve znění vyhlášky č. 16/2022 Sb.) rovněž z ½ tedy částka 305 Kč, náhrada za zmeškaný čas cestou k jednání celkem 4 půlhodiny, tj. 4x100 Kč dle § 14 advokátního tarifu rovněž z ½ tj. 200 Kč, dále náhrada za DPH 1.210 Kč (21 % z 5.765). Celkem je tedy žalobce povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení 6.975 Kč.

Poučení:

Proti **výroku I.** rozsudku **není dovolání přípustné** [§ 238 odst. 1 písmeno k) o. s. ř.].

Proti **výrokům II. a III.** rozsudku **je dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 31. května 2022

JUDr. Lenka Severová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.